

Есень

Есень всичко позлати
по горитѣ и полето —
нѣма птичка да лети
съ пѣсень вече подѣ небето.

Лѣстовичето гнѣздо
пакѣ е пусто отъ зарана,
само врабцитѣ навънъ
се боричкатъ на хармана.

Хладенъ вѣтрецътъ повѣ
и листата сухи смете —
Колко тѣжни сѣ сега
пакѣ оголени клонетѣ!

Ей по пѣтя тамъ върви
пѣтникъ, леко се наведе
и откъсна стрѣкъ следъ стрѣкъ
сетнитѣ цвѣтенца блѣди.

И отмина надалечъ
задъ горитѣ потъмнѣли.
Сбогомъ, лѣтни красоти,
сбогомъ нощи свѣтло-бѣли!

ВАСИЛЪ ПАВУРДЖИЕВЪ

Влюбство ЗАХАРЪ

Надकिनата учителка постави въ отдѣлението касичка. Ученицитѣ спущаха въ нея помощи за беднитѣ деца. Съ събранитѣ пари имъ купуваха всѣка сутринъ прѣсно млѣко за закуска. Но нѣмаше захаръ да го подслаждатъ, та го ядѣха малко посолено.

Надка узна това. Една сутринъ тя донесе гърне, подаде го на учителката и каза:

— Госпожа, мама прати тоя маджунъ да подслаждате съ него млѣкото на беднитѣ деца.